

РЕШЕНИЕ

№ 8024

гр. София, 16.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11573** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Б. М. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], предявена чрез адв.К. Г. от САК против Столична дирекция на вътрешните работи(СДВР) [населено място] за сумата 2800(две хиляди и осемстотин)лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно задържане със Заповед за задържане на лице рег. № 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, отменена с влязло в сила на 03.06.2019г. Решение № 5652/08.10. 2018г. постановено по адм.дело № 5192/2018г. по описа на Административен съд София-град. Върху сумата се претендира присъждане на законната лихва, считано от 03.06.2019г.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк.П. в депозиран писмен отговор и в съдебно заседание оспорва предявения иск като неоснователен. Развиват се подробни съображения в тази насока. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на предявения иск, но счита, че същият е прекомерно завишен и следва да бъде уважен по справедливост. Поддържа също така, че

свидетелските показания на сестрата на ищцата следва да се кредитират при условията на чл. 172 от ГПК.

Доказателствата по делото са писмени. Изслушани са показанията на двама свидетели.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното.

Ищцата е предявила иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ в размер на 2800 лева-обезщетение за неимуществени вреди от задържането ѝ за срок от 24 часа, за времето от 29.04.2018г. 11.05ч. до 30.04.2018г., 11.00 часа в помещение за временно задържане в 04 РУ на МВР-С.. Задържането е осъществено по силата на Заповед за задържане на лице с рег.№ 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от ПО при 04 РУ на МВР-С., отменена с влязло в сила на 03.06.2019г. Решение №5652/08.10.2018г. по адм.дело № 5192/2018г. по описа на Административен съд София-град.

Ищцата твърди, че по време на задържането ѝ в помещенията на 04 РУ на МВР, за времето посочено по-горе първоначално е била настанена в една килия с още двама мъже до около 21.00ч., когато е пристигнала адв. В., в качеството ѝ защитник, след което по искане на адв. В. е преместена в самостоятелна килия. Поддържа, че килията в която е била настанена е с малки размери, студена, с неприятна наслоена миризма. В килията е имало едно легло, на което не е могла да спи, поради наличие на хлебарки и се е наложило през цялата нощ да седи на един стол и не е могла да спи през цялата нощ. Наред с това е следвало да търпи и подигравки по неин адрес от страна на полицейски служител, който ѝ казал „да не се прави на принцеса и да ляга на леглото, че хлебарките няма да я изядат“. Твърди, че през времето, през което е била в една обща килия с други двама мъже е била обект на подигравки, каквито се отправят към т.н. „леки жени“, като цитира техните изрази.

Твърди, че в резултат на всичко това е преживяла негативни емоции, изразяващи в преживян стрес, безсилие, чувство на безпомощност и унижено човешко достойнство и злепоставяне пред обществото.

По делото не е спорно и се установява от приложеното адм. дело № 5192/2018г. по описа на АССГ, че с Решение №5652/08.10.2018г. е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, като решението е влязло в сила на 03.06.2019г.

По искане на ищцата са допуснати двама свидетели-Л. М. Б.– сестра на ищцата, която установява, че след задържането на ищцата в 04 РУ-СДВР, същата се е променила, като от един весел и жизнерадостен човек се е затворила в себе си, не е искала да ходи на работа, тъй като задържането се е отразило негативно във взаимоотношенията ѝ с хората, включително с колегите, от които е чувала различни подмятания, паднала е духом и се е чувствала унижена. Свидетелката заявява, че по данни на ищцата, след този случай същата е ходила два пъти на психиатър. Свидетелката конкретизира, че самата тя не е чула спрямо сестра ѝ да се подхвърлят обидни реплики, както и, че през този период сестра ѝ не си е сменяла работата. Свидетелката П. А. В. установява, че е посетила ищцата в качеството си на адвокат, по време на задържането ѝ в 04 РУ-СДВР, около 21.00 ч., като е заварила ищцата в една обща килия с други двама мъже. След разговор от нейна страна с полицаите, ищцата е била преместена в самостоятелна килия, но е била много притеснена, плачела. Била е без храна и вода, което наложило адв. В. да ѝ купи и занесе храна и

вода. Свидетелката установява, че ищцата не е знаела за какво е задържана, не е разпитвана и е останала задържана за 24 часа, след което е освободена. В деня на задържането, около полунощ свидетелката отново е посетила ищцата в килията, като същата е седяла на стол, много разстроена, не е могла да лежи на леглото, поради наличие на хлебарки.

Съдът кредитира и показанията на свидетелите, като логични, последователни и безпристрастни, в това число и показанията на Л. М. Б., които съответстват и на приобщените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Исковата молба е предявена от надлежна страна, с доказана процесуална легитимация и срещу надлежен ответник – СДВР, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Предявеният иск за неимуществени вреди в размер на 2800 лева е с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност“.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безспорен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/ бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение;

2.настъпили вреди и 3.наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/ или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се установят кумулативно/ едновременно, като липсата на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване предпоставките за реализиране отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ е на ищеца, по аргумент от разпоредбата на чл. 154, ал.1 от ГПК, във вр. чл.144 от АПК, съгласно която всяка страна следва да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

С определение № 7946/18.10.2019г. съдът е указал на ищцата доказателствената тежест в процеса.

С оглед установената фактическа обстановка, посочена по-горе и на база събраните доказателства, настоящият състав приема, че са налице посочените по-горе кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно: налице е отменен незаконосъобразен акт-Заповед за задържане на лице с рег.№ 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от ПО при 04 РУ на МВР-С., отменена с влязло в сила на 03.06.2019г. Решение №5652/08.10.2018г. по адм.дело № 5192/2018г. по описа на Административен съд София-град.

От заповедта за задържане ищцата е преживяла неимуществени вреди,

изразяващи се в негативни емоции от факта на задържането и времето през което е следвало да остане в поделенията на МВР за задържане под стража общо 24 часа. В случая негативните преживявания на ищцата са подсилени и от обстоятелството, че голяма част от времето на задържане е била в една обща килия с двама мъже, което безспорно се е отразило негативно на емоционалното ѝ състояние по време на задържането, както и известно време след този период.

Съдът приема за установено, че след този случай ищцата е посещавала психиатър, което се установи както от показанията на свидетелката Л. Б., така и от представените по делото писмени доказателства – амбулаторен лист № 1011 от 11.07.2018г. за извършен преглед от лекар д-р К. С. с диагноза “Посттравматично разстройство“, като е предписано и медикаментозно лечение, което е изпълнено, видно от приложените рецепти.

Останалите писмени доказателства са неотнормими към предмета на спора, доколкото предмет по настоящото дело са само неимуществени вреди.

Съдът приема, че е налице и пряка причинна връзка между отменената като незаконосъобразна заповед за задържане на ищцата и претърпяните от нея неимуществени вреди, при което са изпълнени кумулативните предпоставки по чл.1, ал.1от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, на това основание.

Неимуществените вреди, изразяващи се в преживени болки, душевни страдания, накърнено достойнство и др. и не могат да бъдат определени с абсолютна точност и не съществува методика за определяне на техния размер.Съгласно разпоредбата на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), обезщетението за неимуществени вреди се присъжда от съда по справедливост. Отчитайки цитираната разпоредба, както и общоприетите критерии за справедливост в съдебната практика, а от друга страна вида, характера, интензитета, периода от време през който ищцата е търпяла негативните последици от акта на незаконното задържане за срок от 24 часа, настоящият състав приема сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева като справедлив размер на обезщетение за претърпените неимуществени вреди. При определяне на този размер Съдът отчита кумулативния ефект от условията при които ищцата е изтърпяла задържането, продължило 24 часа, без да се снемат обяснения от нея във връзка със случая, както и посттравматичния ефект от задържането. Върху тази сума следва да се присъди законната лихва, считано от 03.06.2019г.(датата на влизане в сила на Решение №5652/08.10.2018г., с което е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ на ищцата следва да се присъдят и направените по делото разноски, които са в размер на 10.00 лева, както и възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част на иска. От приложения списък по чл. 80 от ГПК, както и договор за правна помощ се установява, че ищцата е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 590.00 лева на адв. К. Г., който е осъществил процесуално представителство и защита на ищцата по делото.Съобразно уважената част от иска, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата 252,85 лева за адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част на иска и 10.00 лева платена държавна такса или общо разноски в размер на 262,85 лева.

На ответника, на основание чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт, осъществил процесуално представителство на

ответника по делото, в размерите по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 203 от АПК, във вр. чл.1, ал.1 и чл.4 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи- [населено място], [улица] да заплати на Б. М. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.8 сумата 1200(хиляда и двеста)лева неимуществени вреди от незаконосъобразно задържане със Заповед за задържане на лице рег. № 22833-791 от 29.04.2018г., издадена от полицейски орган при 04 РУ-СДВР, отменена с Решение № 5652/08.10.2018г. по адм.дело № 5192/2018г. по описа на АССГ, влязло в сила на 03.06.2019г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи- [населено място], [улица] да заплати на Б. М. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.8 сумата 262,85 лева (двеста шестдесет и два лева и осемдесет и пет стотинки) разноски по делото, съобразно уважената част на иска.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Б. М. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място] против СДВР за неимуществени вреди в останалата част, за разликата над 1200лв. до 2800 лв. като неоснователен и недоказан.

Решението може да се обжалва с касационната жалба чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :